

Posudek oponenta bakalářské práce

Martin Dášek

Druhá válka o Šlesvicko

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Praha 2015

Dějiny podunajské monarchie a její zahraniční politika je vděčným tématem řady historických prací a edic. V této souvislosti samozřejmě vznikla řada edic značného rozsahu zabývající se jak politickými a diplomatickými dějinami, tak i memoáry a korespondencí předních osobností. Jeden z významných mezníků evropského vývoje v 19. století představuje šlesvicko-holštýnská otázka, jejíž vyřešení mělo nejen středoevropské, ale i celosvětové důsledky.

Práce Martina Dáška se zabývá tzv. druhou šlesvickou válkou, tedy událostmi let 1863 a 1864, a vrcholí tzv. Gasteinskou smlouvou z roku 1865. Je rozdělena do celkem sedmi kapitol, úvodu a závěru. To je na podle mého názoru na práci v celkovém rozsahu 55 stran hodně, protože jednotlivé kapitoly jsou navíc až zbytečně rozděleny do kratičkových podkapitol (někdy i dvou na stranu). V úvodu práce je bohužel nedostatečně vyzdvížené vytýčení cílů práce (omezuje se na kratičký odstavec v samotném závěru). Chybí mi také vysvětlení názvu „Druhá válka o Šlesvicko“. Vzhledem k státoprávnímu postavení tohoto vévodství, které tvořilo de iure dánské léno, by bylo možná lepší hovořit o „Druhé válce o Šlesvicko-Holštýnsko“ či (vzhledem k příslušnosti Holštýnska k Německému spolku) o Holštýnsko.

Samotná práce je vyčerpávajícím vylíčením sledu událostí začínající svoláním německého Spolkového sněmu v létě roku 1863 a ukončené Gasteinskou smlouvou ze srpna 1865. Některým záležitostem věnuje autor pozornost větší, jiným menší. V úvodu práce by bylo vhodné krátce zmínit kořeny celého problému ve 40. letech 19. století, který se dramatického rozuzlení dočkal v polovině 60. let. Tento chybějící historický úvod způsobuje, že studie působí koncepčně neujasněně a jednotlivé kapitoly mají někdy

charakter na sebe jen volně navazujících samostatných studií. Některé důležité události navíc ze studie „vypadly“. Kromě již zmíněného úvodu jde například o bitvu u Helgolandu.

Je třeba vyzdvihnout, že autor využil své rozsáhlé znalosti literatury na toto téma a to primárně literatury cizojazyčné, což není u bakalářských prací pravidlem. Úroveň práce zvyšuje i kultivovaný jazyk. Na druhé straně je škoda, že Martin Ďásek nevyužil některých diplomových a dizertačních prací dříve obhájených na Filozofické fakultě (Hana Králová, Prusko-rakouské soupeření v Německém spolku v předvečer války roku 1866...; David Eisner, Prusko, Rakousko a rozpuštění Německého spolku...; Jan Hálek, Prusko-rakouské vztahy v letech 1862-1866; Petr Šebela, Velmoci a cesta ke sjednocení Německa v letech 1862-1866).

Závěrem mohu konstatovat, že práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm: velmi dobře.

V Praze 5. června 2015

prof. PhDr. Jan Županič, Ph.D.

Ústav světových dějin